

- Zadevna sodba v T-484/18 se nanaša na sodbo z dne 27. novembra 1980, Sorasio-Allo in drugi/Komisija (81/79, 82/79 in 146/79, EU:C:1980:270) kot podlaga za utemeljitev, in zato ne more biti nova sodna praksa. V tej sodbi naj Sodišče ne bi upoštevalo vseh jezikovnih različic. Njegove takratne ugotovitve, da je davčna oprostitve dopolnilo otroškega dodatka, v drugih jezikovnih različicah Uredbe št. 260/68, ni mogoče tako potrditi. Do sedaj to sicer ni bilo bistveno, saj je bila odobritev davčne oprostitve za starejše otroke desetletja nesporna.
- Tudi na podlagi zgodovinske razlage na podlagi skoraj enake prejšnje Uredbe št. 32 (EGS), 12 (ESAE) ⁽²⁾ ne izhaja nobena razširitev otroškega dodatka na podlagi davčne oprostitve za vzdrževanega otroka. Kot izhodišče uporabljeno besedilo „poleg tega“ naj bi se nedvomno nanašalo na pavšalni znesek poslovnih stroškov v prejšnjem pododstavku in ne na otroški dodatek.
- Pri pravno podobni razlagi naj bi bila odobritev davčne oprostitve za preživljanje vzdrževane osebe kot izredna obremenitev standard, ki bi lahko Svetu pri sprejetju Uredbe 260/68 lahko služila kot zgled.
- Otroški dodatek in davčna oprostitve oba predpostavljata obstoj vzdrževanega otroka; ni pa potreben obstoj otroškega dodatka, za pridobitev davčne oprostitve. Tukaj gre za primer pravno logične napake, kjer sta nedopustno zamenjana vzrok in posledica.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 260/68 z dne 29. februarja 1968 o pogojih in postopku obdavčevanja v korist Evropskih skupnosti (UL 1968, L 56, str. 8).

⁽²⁾ Uredba št. 32 (EGS), št. 12 (ESAE) o pogojih in postopku obdavčevanja v korist Evropskih skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo, kot je določeno v členu 12(1) Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti za atomsko energijo (UL 1962, 45, str. 1461).

Tožba, vložena 21. junija 2022 – Izuzquiza in drugi/Parlament

(Zadeva T-375/22)

(2022/C 326/28)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožbe stranke: Luisa Izuzquiza (Berlin, Nemčija), Arne Semsrott (Berlin), Stefan Wehrmeyer (Berlin) (zastopnik: J. Pobjoy, Barrister-at-Law)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlog

Tožbe stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- na podlagi člena 263 PDEU razglasi za ničen končni sklep Evropskega parlamenta št. A(2021)10718C z dne 8. aprila 2022 v delu, v katerem je Evropski parlament v tem sklepu zavzel stališče, da lahko zavrnitev razkritja vseh ali delov dokumentov, katerih razkritje so v potrdilni prošnji z dne 28. februarja 2022 zahtevale tožbe stranke, opre na člen 4(1) (b) in/ali (6) Uredbe št. 1049/2001 ⁽¹⁾, in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbe stranke v utemeljitev tožbe navajajo dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: Evropski parlament je kršil člen 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001.
2. Drugi tožbeni razlog: Evropski parlament je kršil člen 4(6) Uredbe št. 1049/2001.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).